

Skatteministeriet

21. juni 2017
J.nr. 2017 - 2182

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 329 af 4. april 2017 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Karsten Lauritzen

/ Ebbe Vestergaard Jørgensen

Spørgsmål

I forlængelse af svar på SAU alm. del – spørgsmål 263, bedes ministeren redegøre for, hvordan etableringen af Skatteankestyrelsen er gået fra at skulle give en besparelse og kortere sagsbehandling til i stedet at medføre en væsentlig fordyrelse samt markant længere sagsbehandlingstider, dette også selvom der ikke havde været en stor tilgang FFF-sager.

Svar

Jeg er enig i, at det kan være svært at forstå, hvordan en forudsat besparelse er endt med at blive til en fordyrelse, og jeg vil gerne slå fast, at udviklingen i sagsbehandlingstiderne og produktiviteten siden etableringen af Skatteankestyrelsen og den nye klagestruktur ikke har været tilfredsstillende.

For at forstå baggrunden for indbudgetteringen af den forudsatte besparelse, er det vigtigt at bemærke, at det opgjorte besparelspotentiale, der knyttede sig til etableringen af Skatteankestyrelsen og den nye klagestruktur, relaterede sig til afskaffelsen af muligheden for dobbeltbehandling under forudsætning af en uændret sagstilgang, *jf. svar på SAU alm. del 263*.

Mens dobbeltbehandlingen er blevet afskaffet, og Skatteankestyrelsen har arbejdet målrettet med at øge kvaliteten, har den forudsatte sagstilgang dog vist sig ikke at holde stik, ligesom produktivitetsudviklingen har været utilfredsstillende. Det skyldes især den ekstraordinære store tilgang af FFF-sager. For at forstå udviklingen i Skatteankestyrelsens produktivitet og sagsbehandlingstider, er det derfor desværre heller ikke muligt at se bort fra tilgangen af FFF-sager.

Den ekstraordinære store tilgang af FFF-sager har haft betydning for alle sagstyper og sagsbehandlingstider, da det har krævet ekstra ressourcer på tværs af styrelsen at løfte opgaven med at behandle de mange ekstra indkomne sager. Den ekstraordinære tilgang af FFF-sager har således medført en fordyrelse, der har oversteget den besparelse, som isoleret set følger af afskaffelsen af dobbeltbehandlingen, *jf. svar på SAU alm. del. 330*.

Tilgangen af FFF-sager har således betydet, at Skatteankestyrelsen har været nødt til at rekruttere et stort antal nye medarbejdere, som ikke har kunnet levere den samme produktivitet fra dag ét, samtidig med at erfarne sagsbehandlere har måttet anvende væsentlige ressourcer på oplæring og kvalitetssikring i stedet for selv at behandle klagesager. Derudover har Skatteankestyrelsen oplevet en stor personaleomsætning blandt nye medarbejdere. Om den ekstraordinære tilgang af FFF-sager alene kan forklare udviklingen er vanskeligt at sige, men det står klart, at tilgangen samlet set har medvirket til en faldende produktivitet og en stigning i de gennemsnitlige omkostninger pr. klagesag samt en stigende sagsbeholdning og længere sagsbehandlingstider.

Såfremt den daværende regering havde haft denne viden ved etableringen af Skatteankestyrelsen, har jeg svært ved at forestille mig andet end, at den ville have forsøgt at tage højde herfor ved dimensioneringen af styrelsen. Den viden havde den imidlertid ikke, og forudsætningerne har derfor ændret sig.